

I. BEVEZETŐ

1. Kezdetek

Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt: férfitúvá és asszonnyá teremté őket. – 1Mózes 1,27

Isten megalkotta az embert, mégpedig azzal a fő céllal, hogy neki is legyen családja, legyen kiról gondoskodnia, és legyen kit elhalmozni a szeretetével. Teljes ellátást biztosítva behelyezte az első emberpárt a 'babaszobába', amelyet Édenkertként ismerünk. *Csodálatos dolog, hogy egyedül az ember tartozik Istennel egy osztályba.* Teremtőnk az ember minden testrészét sajátosan eltervezte, és ennek megfelelően tökéletesen meg is alkotta. Isten teremtményei ezért nem hagyhatnák ki Őt a párkapcsolataikból, a házasságukból és a családi életükből sem. Az Úristen a Biblián keresztül intézi szavait, útmutatásait hozzánk. A bibliai ismeret hitet épít ki a belső emberben (szívünkben), a hit alkalmazása pedig pozitív változásokat hoz.

A könyvemben felkínált „napi igefalatokban” bibliai megvilágításban tanulmányozhatod az élet legfőbb kérdéseit, azokat, amelyekre lehet, hogy eddig még nem kaptál megnyugtató választ. Ez azt jelenti, hogy e tanítások a teljesevangéliumra épülnek, és nem vallásos tanokra. Az élet leghosszabb 'utazása' a házasság, amelyre fel kellene készülniük az embereknek, hogy életük végéig sikeresek, boldogok és áldottak lehessenek. A boldog házasság receptjének megismerésére a világ is vágyik. Napilapokban is megfogalmazódott már az az igény, hogy tanítani kellene a családi életet.

E sorozatban nem törvények sokaságával szembesülsz – mi szabad és mi tiltott –, hanem Isten szeretetét, és a párválasztásra, házasságra, családra vonatkozó tervét ismerheted meg. Ha kiegyensúlyozott házasságra, és a szeretetteljes családi légkörre vágyakozol, akkor a bibliai alapelvekre szükséges építened a további életedet. A boldog és harmonikus házasság teszi életerőssé a családot, s erre a szilárd pillérré épül az egészséges társadalom. Az erkölcsi normák ismerete és megtartása jobbá teszi az embereket és a világot, amelyben élünk.

2. Áldottnak lenni

Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak egységben! ... Mert oda parancsolt áldást az Úr és életet örökre! – Zsoltár 133,1. 133,3

Hálót több célra is használnak az emberek: védelemre (szőlőben), álcázásra (hadseregben), fogásra (halászatban), összetartásra és egységbe tömörítésre (sonka kötözésére). Esetünkben ezek közül két tényező igen fontos, nevezetesen, hogy a bibliai hit hálója hogyan képes *összetartani* és *megvédeni* a párkapcsolatokat, családokat. Ezért választottam a témához a *hitháló* elnevezést. A *mennyei Atya és az ember* közötti kapcsolat mélyebb megértéséhez javaslom, hogy példázatként a szülő–gyermek köteléket tartsuk szem előtt.

A fent idézett igeversből egyértelműen látható, hogy Isten oda tud küldeni áldást, ahol együtt és egységben vannak az emberek. Tehát két fontos feltételnek kell teljesülni ahhoz, hogy az Úr áldásai ránk szálljanak: *együtt* és *egységben* kell lennünk! Egyértelmű, hogy nem lehetséges áldottnak lenni, ha csak az egyik feltételt teljesítjük! Isten *meg tudja*, és meg is *akarja* áldani mindazokat a családokat és gyülekezeteket, ahol az Ő arcát keresve, karöltve haladnak előre a hívők.

Isten először az első emberpárt áldotta meg (1Móz. 1,28), majd a vízözön után Noé családját (1Móz. 9,1), később pedig Ábrahámot (1Móz. 12,1). Az édenkerti bukást követően ugyan átok alá került a föld, de Isten a megváltási tervében gondoskodott arról, hogy a Messiás mentesítsen bennünket a büntetés alól oly módon, hogy Ő átvállalja a szabadulásunk árának kifizetését a keresztre feszítése által. Jézus Krisztusban minden mennyei áldás birtokosává válik az új teremtes! Ábrahám áldásai Jézus Krisztusban hozzánk tartoznak! (Gal. 3,14) Az áldások teljessége az újjászületett keresztények osztályrésze! (Gal. 3,29) Ez nem automatikusan hull az ölünkbe, hanem meg kell tanulni elvenni és birtokolni azt.

Az áldás jelentése: Isten kegyelme által birtokolni olyan dolgokat, amit nem érdemeltünk ki, de Krisztus megváltása által hozzánk tartoznak. Ide sorolhatók a jólétünkhöz és boldogulásunkhoz tartozó területek: a szent oltalom, a növekedés, a szent egészség, a bővülködés, az örök élet.

Összefogva: mindenből a legjobb Istentől, szellemi és fizikai szinten egyaránt. Az isteni áldások teljessége a Jézus Krisztusban való mély közösségben lelhető meg.

3. Dicsőségben lakozni

Uram, szeretem a Te házádban való lakozást, és a Te dicsőségged hajlékának helyét. – Zsoltár 26,8

Ahol az otthonokat az isteni (agapé) szeretet és békesség tölti be, az maga a menny. És sokan vágyakoznak arra, hogy ilyen legyen az otthonuk. De szellemi értelemben a családok támadás alatt állnak. Tudod, a családot nem csupán az egyik legértékesebb *ajándékod*, de ha összhangban vagytok, akkor az egyik legnagyobb *erőforrásod* is. (5Móz. 32,30) Lehet, hogy te ezt még nem ismerted fel, de a sátán nagyon is jól tudja! Ezért az egységet támadja minden erejével. Minden tőle telhetőt megtesz, hogy vizályt szítson az otthonodban.

Felgerjeszti az önsajnálát és féltékenységet érzését. Arra ösztökél majd, hogy neheztelj, és keserűséget táplálj a másik iránt. És mindeközben a célja változatlan: megosztani a családodat, és romba dönteni az otthonodat. Amikor Isten népe összhangba, *egységbe* kerül, akkor csodák történnek. Az egyetértésük olyan légkört teremt, amelyben Isten természetfeletti, csodatévő ereje szabadon képes áradni!

Ezért a sátán folyamatosan azzal kísért, hogy tönkretegyük ezt az áldott légkört, elrontsuk a dolgokat azzal, hogy haragban éljünk egymással. Túl gyakran esünk áldozatul a *csapdáinak* egyszerűen azért, mert nem ismerjük fel, milyen veszélyes is valójában a vizálykodás. Ha azonban figyelmesen bepillantunk Isten Igéjébe, tisztábban láthatunk. A Jakab 3,16 ígevers így szól: „ahol irigység és vizálykodás van, ott zűrzavar és minden gonosz cselekedet is van.”

Állítsd le a pusztítást, még mielőtt kezdetét venné! Horgonyozz le Isten Igéjénél. Kérdezd meg az Urat az egyetértés, összhang, *egység* erejéről. Többé ne a saját korlátozott látószögéből tekints a családodra, hanem úgy nézz rá, ahogy Isten látja – *óriási erőforrás!*

Így nem fogsz belesodródni a veszekedésbe, amikor érzelmi vihar tör be az otthonodba. Határozd el, hogy nem engeded az ördögnek megkaparintani a családodat. Ne nyisd meg az otthonod ajtaját a sátánnak azzal, hogy megengeded a családodban a veszekedést. Inkább imádkozz értük, támogasd és szeresd őket, tudván, hogy sátán a leggyengébb láncszemet tudja felhasználni. Inkább békítsd össze őket, s így élvezhetitek a Menny egy kis darabkáját a földön.

4. Örködni az egység felett

Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit nyeljen el: akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben... – 1Péter 5,8–9

Amíg Isten meg szeretné áldani a gyermekeit, addig az örök ellenség, a sátán azon munkálkodik, hogy megfossa Isten áldásaitól az embert. Nagyon jól tudja, hogyha megbontja az egységet, akkor oda nem jut el az égi áldás. Ezért ő két fontos köteléket igyekszik támadni: a *házasság* és a *gyülekezet* egységét. Viszályt, szakadásokat szeretne létrehozni úgy a családban, mind a gyülekezeti Testben. De az ördög nem képes az egység ellen áskálódni mindaddig, amíg valaki ajtót nem nyit neki.

Életünk fontos részévé kell válni a veszélyfelismerésnek, mert csak így leszünk képesek – a Krisztusban kapott hatalmunkkal – szilárdan *ellenállni* a pusztítónak! A fel nem ismert veszély ellen ugyanis nem lehet védekezni. Árvíz idején a gátörök is árgus szemekkel figyelik a töltések állapotát, hogy – a veszélyt idejében felismerve – a szükséges intézkedéseket meg tudják tenni. De a felismerés hiánya akár katasztrófába is torkollhat.

Isten Igéje világosan megmondja, hogy a fentről kapott hatalmunkat használva ellen kell állnunk az ördög minden gonosz munkájának! (Jak. 4,7) A házasságkötési szertartás szövegében ez általában fellelhető, bár igei ismeret nélkül nem sokat ér. Emlékszem, hogy a mi házasságkötésünkkor is elhangzott: „a nap ne menjen le a haragotokkal”. (Ef. 4,26)

Szükséges, hogy idejekorán megalapozzuk magunkat Isten Igéjével, hogyha jönnek a problémák, támadások, akkor ne legyünk felkészületlenek. Ugyanis akkor már késő elővenni a súlyzókat, amikor a betörő már a zárral bíbelődik. A *hitzmaninkat* még békeidőben ki kell fejlesztenünk, hogy győzelemben és boldogságban élhessünk.

A napi *igefalatok* azt a célt igyekeznek szolgálni, hogy az emberek szellemi értelemben felnővekedhessenek, a gondolkodásukat megújítsák Isten Beszéde alapján. (Róm. 12,2) Krisztus Testének (Egyháznak) tagjaként neked is szellemi növekedésre van szükséged. Meggyőződésed, hogy a gyógyulásról és gyarapodásról szóló tanításokhoz közel hasonló fontossággal bír a párkapcsolatokról szóló témakör is.

5. Szívügyem a szívügyek

Szerettem, mindenek felett azért imádkozom, hogy gyarapodhassál és jó egészségben légy, mint ahogy a lelked is gyarapodik. – 3János 1,2

Az utóbbi időben egyre jobban foglalkoztat a házasság, család témaköre. Kutatom az okát, miért van ennyire a szívemen, elgondolkoztat, milyen igei tanításokban kell elmé-

lyednem ahhoz, hogy azok közreadása valódi segítség lehessen. És miért e sürgető belső készítés épp e bibliai időkorszak végén, amikor bármely pillanatban eljöhet az Úr Jézus az övéiért? Ráadásul azt is tudva, hogy a mennyben nincs is házasság! (Luk. 20,34–36)

Minderről faggattam az Urat, s az általa nyújtott válaszból számomra egyértelművé vált, hogy a házassággal kapcsolatos tanítások két fő síkon mozognak: érintik annak fizikai és szellemi részét is. A döntő fontosságú célkitűzések, elvárások az alábbiakban fogalmazhatók meg:

Fizikai síkon a házasság célja: már itt a földön boldogok legyenek az emberek; a test és a házasság szeplőtelen legyen. Szellemi síkon az alábbiak valósulhatnak meg a házaspárok életében: A házasság igei gyógyírját keresők lehetőséget kapnak az újjászületésre; az Evangélium üzenete szabadulást hoz a családokban.

Mindehhez párosul még, hogy: Krisztus gyülekezeti Teste (a globális Egyház) mindinkább *szeplőtelen*né válik; a házaspárok élvezhetik az *áldások teljességét*; birtokolják továbbá a házasság egységének *gigantikus erejét*; a házassággal kapcsolatos igék megcselekedése elősegíti a *Szellem kiáradását*; az Istennek való alávetettség gyakorlása által *nagyobb hatalommal* bírnak a hívők az ördög munkái felett.

Az Úr Jézus minden keresztyének feladatul adta, hogy *hirdesse* az Evangélium örömhírét! Az Ige hirdetése során csodák, gyógyulások történnek. (Csel. 4,30) Az emberek szabadulást nyernek a különféle kötésekből, szorongatásokból, szenvedélyekből. Sok helyütt a *házasság* is igencsak ‘gyógyításra’ szorul. Isten Igéje az igazság! (Ján. 17,17) Az igazság megismerése pedig *szabaddá tesz!* (Ján. 8,32)

Az Isten Igéjébe vetett *hit* és annak *működtetése* által az otthonokban ‘hegyként’ tornyosuló problémák felmorzsolódnak. A házassággal kapcsolatos tanítások tanulmányozása során egyúttal megnyílnak a szívek egymás iránt, illetve Isten iránt is. Így könnyen új életek is szülehetnek. A jelen időkorszak végén ezért ily nagy horderejű és hangsúlyos terület a párkapcsolatok, házasság kérdésköre!

6. A ‘házasságtan’ fontossága

Mily szépek a hegyeken az örömmondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, üdvösséget hirdet, aki ezt mondja Sionnak [a Gyülekezetnek]: Uralkodik a te Istened! – Ésaia 52,7

Isten csak azt tudja megpecsételni, ami az *Ő terve* szerint való! Isten csak azt tudja megáldani, ami az *Övével azonos elvekre* épül! Ezért a teljes, tiszta és igaz evangéliumhirdetés szer- ves részének kellene lennie a házasság és a család témakörének is. (Róm. 10,15) Ennél fogva jól tesszük, ha figyelmezzünk arra, milyen ‘továbbképzésben’ szeretne részesíteni minket e téren a hitvallásunk apostola és főpapja, Jézus. (Zsid. 3,1)

Úgy tűnik, hogy Isten szolgálói közül még nem mindenki ismerte fel a *házasságtan* fontosságát és annak tanítását. Márpedig ha valaki nem tanít a tizedfizetéséről és adakozásról, az ugye rosszat tesz az emberekkel, tudniillik így kirabolja őket az áldásokból, mivel nem tanítja meg őket az isteni gyarapodás első lépésére, a *vetésre*. Ez a viszonyulás egy az egyben igaz minden más igei alapelv oktatása esetén is. Az élet különböző területeinek működtetése csak a Bibliából tanulható meg *helyesen*. A keresztényeknek többek között illene tudniuk, hogy milyen útmutatást ad a Biblia a szeretetről, az életvitelről, a párkapcsolatról, a házasságról, az otthonról, a családról, a gyermeknevelésről.

Sajnos nincs mindenkinek kellő rálátása arra, hogy a bibliai alapokon álló frigy és család egysége milyen óriási áldást és erőt képvisel. Egy romokban heverő kapcsolatból, házasságból hiányzik az Úr jelenléte:

– Ahol csupán együtt, egymás mellett élnek a házastársak, de nincs közöttük *egység*, ott nem lehet jelen az Úr *áldása* sem. (Zsolt. 133,1–3)

– Kizárt dolog, hogy a szülők a civódások közepette *szellemileg növekedjenek*.

– A megsebzett *szívek bezárulhatnak* Isten felé, és emiatt nem ‘hallanak’ Tőle. Ezért nem tudják követni a Szent Szellem vezetését, s így útmutatás nélkül maradnak.

– Ahol a házaspárok nem járnak egymással szeretetben, a *hitük sem fog működni*. A hit ugyanis kizárólag a szeretet motorja által képes munkálkodni. (Gal. 5,6) Márpedig hit nélkül semmit sem tudnak elvenni Isten ígéreteiből, gazdag áldásaiból.

Isten nem a zűrzavar Istene, Nála mindig *rendben* működik minden. (1Kor. 14,33) Ezért a keresztények életében és otthonában is *isteni rendnek* kellene lennie. Ebből a szemszögből már érthető, hogy miért olyan hangsúlyos foglalkozni a *házasság kérdéseivel* a családi élet és gyermeknevelés kapcsán is. Először a házasságoknak kell rendben lennie, hogy a szülők *alkalmasak* legyenek a gyermeknevelésre.

7. Napvilágra jönni

És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá... – 1Mózes 1,28

Az Ige tanulmányozását indítsuk a kezdetektől, s nézzük meg, hogyan kerültünk a földre. A Biblia tanítása szerint az ember Isten teremtménye, bennünket a saját képmására hozott létre. Isten nem követett el hibát, a férfit férfinak, a nőt nőnek alkotta. Az ember földi élete azzal a pillanattal kezdődik, amikor napvilágot lát. Az egészségügyi intézményekben a születés időpontját jegyzi fel, holott az élet valójában kilenc hónappal korábban kezdődik. Az új élet keletkezése egyrészt *fizikai*, másrészt *szellemi* síkon megy végbe. Ahhoz, hogy mély betekintést kapjunk Isten rejtett dolgaiba, vissza kell mennünk a kezdetekhez.

Kezdjük a *fizikai* oldallal. Kérlek, vedd észre Isten gondoskodását a teremtésben: az élővilág képes állandóan reprodukálni önmagát. Minden élőlénynek valamilyen formában van magja. A magban pedig benne van a képesség, hogy a *saját fajtája szerint* megsokszorozza önmagát. Isten áldása (kenete) ma is képessé teszi az embert arra, hogy szaporodjon és sokasodjon.

Amikor egy magzat megfog, az valójában *teremtés a szülők részéről*. Ugyanis nem Isten teremti közvetlenül a csecsemőt. Eredetileg Ádámot és Évát alkotta meg Isten. Sokan mondják, hogy az új élet Isten ajándéka.

De ez helytelen nézet, mert egy csecsemő nem közvetlenül Istentől származó új teremtés. Amikor egy kisbaba megszületik, Istentől van, de rajtunk, embereken keresztül, egy törvény működtetése által. Ezek fizikai törvények, amely képességeket Ő az emberbe helyezett.

Most nézzük meg a *szellemi* oldalt. A következő rész mélyebben elemzi az ember hármás felépítését: az ember szellem, van lelke és testben él. Az ember a szellemét Istentől kapja az Írások szerint: az Úr „az ember kebelébe *szellemet* alkotott”. (Zak. 12,1)

Szilárd meggyőződése, hogy Isten a fogantatás pillanatában helyezi az embrióba az életadó *szellemet*. (Jób 33,4) A legfőbb bizonyíték erre a Jakab 2,26 igeverse: „a test halott *szellem nélkül*”. De az orvostudomány is egyértelműen állítja, hogy a magzat élő lény! Ez csak úgy lehetséges, hogy már a fogantatás pillanatában a fizikai rész egyesül a szellemi résszel.

8. Hármass felépítés

Maga pedig a békességnek Istene szenteljen meg titeket mindenestől; és a ti egész valótok, szellemetek, lelketek, és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételére. – 1Thessalonika 5,23

Ha már megszülettünk, akkor legyünk tisztában saját magunkkal. Az ember hármass felépítésű szellemi lény. A *testünket* a szüleinktől, a *szellemünket* Istentől kaptuk, s e két alkotórészt a *lélek* kapcsolja együvé. Az ember igazi valója a szelleme (belső embere, szíve), van lelke és testben (külső emberben, sátorházban) él. A *szellemünkkel* tartunk kapcsolatot a szellemi világgal, egészen pontosan Istennel, aki maga is Szellem. (Ján. 4,24) A *lelkünk* az értelem, érzelem és akarat területe. A lélek területén található az elme is. A lelkünk hasonlatos a közlekedési rendőrhöz; ő hoz döntést és ad szabad utat a szellemi dolgoknak vagy a test cselekedeteinek. (Gal. 5,16–25) A *testünk* – az öt érzékszervünk segítségével – a fizikai világgal köt össze bennünket.

Fel fogja gyorsítani a szellemi növekedésedet, ha meglátod a különbséget a szellem és a lélek között, ahogy ezt a Biblia eredeti szövege is teszi. Ezért azt javaslom, hogy olyan Bibliát használj, amely különbséget tesz a szellem és lélek között. Amelyik Szentírás nem különbözteti meg e két fogalmat, ott e tekintetben összemosódnak a dolgok. Egy példán keresztül szeretném ezt megmutatni: ha egy családban van Gábor és Gabriella nevű gyermek, s mindkettőjüket ‘Gabi’ beceneven szólítják, ugye az zavart fog okozni? Ezért oly fontos a helyes szavakat használni a megfelelő helyeken. Az ember is hármass felépítésű, akárcsak az Istenség. A Szentháromság személyei: Atya, Fiú és a Szent Szellem (egyes fordításokban Szentlélek).

Ahogy a gyerekek növekednek, idővel elérik a számon kérhetőség korát, azt a kort, amiben már meg tudják különböztetni a jót a rossztól. Amikor az ifjak eljutnak a jó és a rossz megkülönböztetésének a képességére, akkor válik szükségessé, hogy a szellemükben újjászülessenek. (Akik mentálisan sérültek, azok számára ez az időpont soha nem jön el, mivel nem képesek a különbségtételre. Ők így továbbra is az Úrhoz tartoznak.) Ugyanis az ádám bűn eredményeként a bukott természet az apai vérvonalon keresztül öröklődik. Mivel ez a bűn elválasztja az embert Istentől, azért új életre, mégpedig a mennyei Atyja természetére van szükségük. Az üdvösség elnyerésének feltétele a szellemi újjászületés.

9. Isten terve és időzítése

Mert én ismerem azokat a gondolatokat és terveket, amelyek az enyéim rátok nézve, mondja az Úr. Jólétnek, és békességnek gondolatai és útjai, nem pedig gonosz dolgoké, [...], hogy reményt adjak nektek... — Jeremiás 29,11 (Bővített fordítás)

Mindennek rendelt ideje van. (Préd. 3,1–2) Nem a véletlen műve az, hogy mi pont ebben az üdvtörténeti időkorszakban, s ennek is a legvégén élünk. Isten számára nem voltál meglepetés, amikor világra jöttél, és megvolt már a terve az életeddel kapcsolatban, mielőtt még megszületté volna. Isten belefoglalta a tervébe azt a helyet, ahova te beleillesz, ahol gyümölcsözöl. Meg kell értenünk, hogy Isten előre meghatározta és elrendelte, hogy hová kell mennünk, mit kell tennünk, kikkel kell összekapcsolódnunk, mivé kell válnunk. Manapság sokat utaznak az emberek. Közben azon tűnődnek, hogy az úrutazók vajon milyen messzire tudnak eljutni? Hát, csak olyan távolságra, amennyire az Úr tervei azt engedik.

A *Bővített* bibliafordítás így hangzik: „Egy eredetből, egy közös eredetből, egy közös vérből teremtette az egész emberiségnek az összes nemzetségét, hogy elhelyezze őket a földnek a színén.” (Csel. 17,26) Egy másik fordítás szerint: „Egy olyan helyet biztosítok az én népem számára, ahová elplántálom őket, hogy legyen egy saját otthonuk, és soha többé nem zavarják őket, és a gonosz emberek nem fogják őket többé elnyomni, ahogy azt a kezdetek kezdetén tették.” Ez azt jelenti, hogyha az embernek az útja az Úr tetszésére van, akkor Ő még az ellenségeinket is jóakaróinkká tudja tenni. (Péld. 16,7)

A gyermekeinknek sem lenne szabad azt mondanunk, hogy te az lehetsz, ami csak szeretnél. Valójában fel kellene fedezniük azt, amit elrendelt Isten a számukra, mit tanuljanak, mi legyen belőlük. Aki nincs a helyén, az ott nem is fogja jól érezni magát. A nagyszámú pályamódosítás sok esetben a nem megfelelő pályaválasztás következménye. Amikor valaki Isten tervében működik, arra találóan azt szokták mondani, hogy ‘Isten is erre teremtette őt’. Ugyanígy megvan Isten tervében a családban betöltendő szerepünk és helyünk is. Amikor a *helyeden* vagy, az lesz a békesség, a beteljesedés, a fejlődés helye a számodra.

10. Szabad akarat

Minden szabad nékem, de nem minden használ; minden szabad nékem, de nem minden épít. — 1Korinthus 10,23

A Teremtőnk szabad akaratot adott nekünk, amivel mi élhetünk jól is és rosszul is. Bekerülhetünk Istennek jó, *tökéletes* és *megengedő* akaratába, de el is kerülhetjük azt. (Róm. 12,2) Ezek közül természetesen a legkifizetődőbb számunkra Isten tökéletes akaratában lenni. Az előző részben láthattuk, hogy Isten egy tervet készített az életünkre vonatkozóan. De élhetünk Isten megengedő akaratában úgy is, hogy a számunkra készített tervből semmit nem valósítunk meg. Dönthetünk amellett, hogy valami mást teszünk, vagy elmegyünk egy másik irányba.

Az emberek általában nem tudják, hogy megrövidítik magukat azáltal, hogy nincsenek Isten *tökéletes* akaratában, nincsenek az eltervezett *helyükön*. Tudatosítanod kellene, hogy milyen komoly és veszélyes dolog az, ha nem vagy a helyeden! Mert ha sokáig nem kerülsz be a helyedre, akkor az sokba fog neked kerülni. Ez az állapot ugyanis korlátozható, megcsönkíthető téged, elzárhatja az áldásokat, és megrövidítheti az éveid számát is. Az életben előforduló tengernyi probléma abból adódik, hogy az emberek nem a saját *helyükön* vannak. Menj be az Úr oltalma alá, hasonlóképpen, ahogy a csibe bebújik a tyúkanyó szárnyai alá.

Értsd meg, kérlek, hogy Isten nem tudja rád árasztani az *áldásainak* teljességét, amíg nem kerültél bele az Ő tervébe! Nem lehetsz mindaddig áldott és sikeres, amíg a saját útjaidon jársz! Mégis az emberek milliói a saját fejük után mennek. Olyanokról van szó, akik *nem találták* meg, vagy akik önkényesen *elhagyták* a helyüket. A honvágy is abból fakad, hogy nem az elrendelt helyén él az illető. Érzed esetleg, hogy föl kellene *ébredned*, és észre kellene vened, hogy valami nincs rendben az életedben?

Ha Jézus a te Urad, akkor nem lenne szabad döntést hoznod az Ő megkérdése nélkül. Mert Ő a legkiválóbb utat szeretné neked megmutatni. Mégis, vannak keresztények, akik mérlegelés nélkül elhagyják a helyüket, és a saját kedvük szerint lépnek. Emberek, akik úgy váltogatják a munkahelyüket, a gyülekezetüket, a társaikat, a barátaikat, mint más az inget reggelente. Miért? Mert valami *újat* akarnak.

Fogod-e tudni, hogy mikor vagy a megfelelő úton? Igen, fel fogod ismerni! Mert az áldások akkor teljeseznek be rajtad! Amikor te Isten *akaratában* működsz, akkor ott lesz az *áldás*! Midőn te Isten tökéletes akaratának a kellős közepén vagy, az számodra a *gyarapodás*, az *öröm* és a *védelem* helye, ahol a gonosz nem illethet téged!

11. A gondolkodás megújítása

És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által... – Róma 12,2

Bizonyára vannak olyanok, akik már az első tíz részben is találtak számukra új és szokatlan gondolatokat. Felmerülhet a kérdés, hogy hányféle szemszögből lehet vizsgálni a dolgokat? Kétféle nézőpontból: a *világ*, illetve *Isten látószögéből* vizsgálódhatunk. E kétféle látószög adja meg a választ az eltérő értelmezésekre. (1Kor. 2,12–14) Ugye, mondanom sem kell, hogy a keresztények számára a legjobb az isteni *látás és gondolkodás* útja.

A Bibliának sok mondanivalója van az elménkkel kapcsolatban. Isten Igéje azért adatott nekünk, hogy *kiegyenesítse* a gondolkodásunkat! Ő elvárja tőlünk, hogy a világi gondolkodásunkat átállítsuk az Úr Jézus gondolkodására, ez azonban egy folyamat. Alapvetően különbséget kell tennünk vallásos és teljesevangéliumi tanok között. Jézus is felemelte a szavát a vallásosok ellen, mert a saját rendelkezéseikkel hatástalanná tették Isten Igéjének az erejét.

Jó, ha tudod: a Biblia nem egy vallás alaptana, és Jézus sem alapított egyetlen vallást sem. Isten sehol nem mondja a Bibliában az embereknek, hogy legyenek vallásosak. Ellenben parancsolja, hogy legyen *istenfi* hitünk! (Márk 11,22) A bibliai hit egyedül az Igéből nyerhető, és ez a boldog családi élet szilárd pillére. Aki a világ rendszere szerint gondolkodik, az nem számíthat jó eredményre. Csak Jézusra tekintve, és az Ige szerint gondolkodva válhatsz sikeressé! A gondolataink három forrása: az elménk, Isten és az ördög. A saját érdekedben minden gondolatot ellenőrizz le az Ige tükrében! (2Kor. 10,5)

Egy újjászületett keresztény első feladata, hogy a régi világi gondolatmintáit elkezdje kicserélni Jézus gondolataira. Miért fontos ez? Azért, mert a hitünk a gondolkodásunk eredménye, és a szívünkben levő hit fog elhangzani az ajkunkon. S ha helytelenül *gondolkodunk*, helytelenül fogunk *hinni*. Ha a hitünk helytelen, akkor a *hitmegvallásaink* is hibásak lesznek. Vedd észre az összefüggést: gondolkodás >>> hit >>> beszéd. A szánkkal elvetett – jó és rossz – szavak pedig magok, amelyeknek a gyümölcsét előbb-utóbb enni fogjuk. A téves gondolkodás helytelen életmódhoz, a lelki egyensúly tartós felborulásához (pl. depresszió), és sokféle testi problémához vezethet.

12. A bibliai hit

Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által. – Róma 10,17

Még egy fontos alapelemet vegyünk szemügyre, mielőtt rátérnék a párkapcsolatok szerteágazó témakörére. Ez nem más, mint a *bibliai hit*, amire oly nagy szükség van a keresztyén családok mindennapi életében. Ugyanis minden a *te hited* szerint fog történni! Minden egyháznak az Igére kellene építenie a tanításait és nem a dogmákra! Nekünk keresztyéneknek kizárólag a Biblia tanulmányozásából származó *valóságos, igei* hitre van szükségünk, mert a *hit szavával* a hegyként élénk tornyosuló problémákat el tudjuk mozdítani.

De hogyan lehet hozzájutni, honnan is származik az *isten*i fajta hit? A hitnek egy bizonyos *mértékét* Isten az újjászületéskor adja oda. (Róm. 12,3) Az Istentől elkülönült ember Jézus elfogadásával keresztyénné válik, és *hitre jut*. Tehát minden hívőnek *van* hite! Mivel Isten nem személyválogató, ez azt jelenti, hogy Ő mindenkinek egyforma mértékkel osztja. (Róm. 2,11) Ettől kezdve a hívő ember felelőssége, hogy mit tesz a fentről kapott hittel: elsorvasztja vagy fejleszti.

Az újjászületett keresztyének elsődleges feladata, hogy a *szellemi táplálékukat*, Isten Igéjét magukhoz vegyék. (Mát. 4,4) Az Úrtól hiába kérnénk azt, hogy növelje a hitünket, mert annak csak egyetlen forrása van: a hit hallásból, az *Ige hallgatásából* származik. Ez az egyetlen hiteremtő forrásod! És amilyen mértékben növekszik a bibliai ismeretünk, olyan mértékben fejlődik a hitünk is. Nem véletlenül rendelte Isten az új szövetségben a gyülekezetek alapítását és az *istentiszteletek* látogatását, mert ott Isten Igéjének kell hirdettetni. (Zsid.10,25) Kérd meg az Urat, hogy mutassa meg neked a számodra készített gyülekezeti *helyet*, és foglald is el azt, hogy Ő ott táplálhasson.

A hit helye a belső ember, a *szív* rejteke. A hit időben *hulámzó*, és területenként *változó*. Két dolgot tehetünk a hitünk növekedéséért: Isten Igéjével *tápláljuk*, és gyakoroljuk, azaz *gyakorlatban* alkalmazzuk. Túl sokan tették azt a hitükkel, amit az a bizonyos ember az egy talentumával: becsomagolta, elrejtette, s nem használta fel. (Mát. 25,25) Isten hitet vár tőlünk. Ha a kezünkbe adja azokat az *eszközöket*, amelyek által hit jöhet létre, akkor rajtunk múlik, hogy van-e hitünk. A boldogságunk érdekében használnunk kell a hitünket az egészség, a bővülködés területén, és a Krisztusban kapott hatalmunk, jogaink, kiváltságaink gyakorlása során egyaránt. A hit működni fog, amint alkalmazod!

